Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1893. Wydano i rozesłano dnia 15 Września 1893 Część XIV.

Nr. 46.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnobrzegu prawa do pobierania opłaty mytniczej na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Majdan.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnobrzegu nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, a mianowicie na stacyach w Dębach (przed karczmą Grabina) Jadachach i Miechocinie prawo do poboru myta drogowego, nadto na stacyi w Jadachach poboru myta mostowego według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, byków, mułów i osłów, tudzież od każdej sztuki pędzonego młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego. Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Zaprzęgi gospodarskie tak własne jak najęte dóbr Dzików z przyległościami i Chmielów z przyległościami są uwolnione tam i z powrotem od opłat mytniczych i to bez względu, czy zaprzęgami tymi sprowadzane są produkta rolnicze i materyały drzewne (drzewo budulcowe, opałowe i węgle), z lasów Dzikowskich do dóbr Chmielowskich, czy też z lasów Chmielowskich do dóbr Dzikowskich.

Pod zaprzęgami gospodarskimi rozumieć należy zaprzęgi wiozące **na własny użytek dóbr** produkta rolnicze, drzewo opałowe i budulcowe, wreszcie zaprzęgi używane do obrabiania roli. Nie ma wpływu na ważność uwolnienia niniejszego okoliczność, czy gospodarstwo w wymienionych dobrach prowadzone jest we własnej administracyi czy też w dzierżawie, jak również okoliczność, kto jest właścicielem dóbr rzeczonych.

Zaprzęgi wiozące produkta rolnicze i drzewo opałowe do browarów w Dzikowie i Chmielowie i zaprzęgi wywożące piwo z tychże browarów, jak również zaprzęgi wiozące sprzedane kupcom drzewo opałowe i budulcowe z lasów dworskich Dzikowskich i Chmielowskich, mają opłacać myto tak w Jadachach jak Miechocinie.

Z dniem wejścia w wykonanie tej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 14. Marca 1890 (Dz. u. kr. Nr. 28), którą nadane było Radzie powiatowej w Tarnobrzegu prawo do poboru myta na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Majdan.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 47.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Tarnopol-Grzymałów i Iwaczów dolny-Obarzańce.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drogach gminnych Tarnopol-Grzymałów i Iwaczów dolny-Obarzańce, Wydziałowi powiatowemu w Tarnopolu jako władzy nadzorującej, na rzecz tychże dróg, do utrzymywania których obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Na obu drogach pobierać należy opłatę mytniczą według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, żrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 48.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68 142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Dąbrowej, na drogach powiatowych z Otfinowa do Ujścia jezuickiego i z Dąbrowej do Mędrzechowa;
2. Radzie powiatowej w Cieszanowie, na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów;
3. Radzie powiatowej w Limanowej, na drodze powiatowej Dobrsko-Szczyrzyckiej;
4. Radzie powiatowej w Rzeszowie, od mostu powiatowego na rzece Wisłoku w Żarnowy;
5. Radzie powiatowej w Trembowli, na drodze powiatowej Trembowla-Budzanów;
6. Radzie powiatowej w Białej, na drodze powiatowej Międzybrodzkiej;
7. Radzie powiatowej w Łańcucie, na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga;
8. Radzie powiatowej w Kołomyi, na drodze powiatowej Kołomyja-Peczeniżyn,
9. Radzie powiatowej w Limanowej, od mostu powiatowego na rzece Łososinie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje.

Art. I.

Radom powiatowym w Dąbrowej, Cieszanowie, Limanowej, Rzeszowie, Trembowli, Białej, Łańcucie i Kołomyi, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych, pod wa-

runkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Dąbrowej prawo do pobierania myta drogowego na drogach powiatowych, a to z Otfinowa do Ujścia jezuickiego i z Dąbrowy do Mędrzechowa.

Przy każdej z obu wymienionych dróg, pobierać należy opłatę myta według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Radzie powiatowej w Cieszanowie prawo do pobierania myta mostowego na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

3. Radzie powiatowej w Limanowej prawo do pobierania opłat myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej przy jednej rogatce, podług następującej taryfy:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ ct.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

4. Radzie powiatowej w Rzeszowie prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wisłoku w Żarnowej, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) ct.

5. Radzie powiatowej w Trembowli, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Trembowla-Budzanów na jednej stacyi w Zieleńcu, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, drogowego 2 (dwa) ct., mostowego 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych: drogowego 1 (jeden) ct., mostowego 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego: drogowego ½ (pół) ct., mostowego ½ (pół) ct.

Właściciele i zarząd dóbr w Semenówce są wolni od opłaty myta Radzie powiatowej w Trembowli przysługującego.

6. Radzie powiatowej w Białej, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na stacyi Porąbce, według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1½ (półtora) ct.

7. Radzie powiatowej w Łańcucie, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

8. Radzie powiatowej w Kołomyi, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Kołomyja-Peczeniżyn, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

9. Radzie powiatowej w Limanowej, prawo do pobierania myta mostowego od mostu powiatowego Nr. 92 na rzece Łososinie przy drodze Sowlińsko-Laskowskiej, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt, oraz od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta. owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki;

2. na drodze gminnej Przemyślańsko-Pomorzańskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta:

1. Na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki. Wydziałom powiatowym w Jaśle i w Gorlicach jako władzom nadzorującym na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytorium omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Dochód z myta przypadać ma w $^8/_{10}$ częściach na powiat Jasielski, a w $^2/_{10}$ częściach na powiat Gorlicki. Dochód ten pobierać ma Wydział powiatowy Jasielski, który obowiązany jest wyżej oznaczoną część dochodu, przypadającą na powiat Gorlicki, wypłacać Wydziałowi tegoż powiatu.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, wolni są od opłaty ustanowionego myta tylko w obrębie swojej miejscowości.

2. Na drodze gminnej Przemyślańsko-Pomorzańskiej, Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytorium omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 50.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Stryju, na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawińskiej.

2. Radzie powiatowej w Zaleszczykach, na drodze powiatowej Uścieczko-Jazłowiec.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Radom powiatowym w Stryju i w Zaleszczykach nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta od mostów na drodze Stryjsko-Żurawińskiej według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Radzie powiatowej w Zaleszczykach prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Uścieczko-Jazłowiec, a to na dwóch stacyach za Uścieczkiem i w Chmielowie, według następującego wymiaru

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 51.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozów, a mianowicie: w Chwałowicach przez rzekę Wisłę, i tudzież w Skowierzynie i Wrzawach przez rzekę San.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo na pobór myta przewozowego, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych własnym kosztem w dobrym stanie, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Chwałowicach, powiatu Tarnobrzeskiego, od przewozu przez rzekę Wisłę w Chwałowicach;

2. Obszarowi dworskiemu w Skowierzynie powiatu Tarnobrzeskiego, od przewozu przez rzekę San w Skowierzynie.

3. Obszarowi dworskiemu w Wrzawach, powiatu Tarnobrzeskiego, od przewozu przez rzekę San w Wrzawach.

Przy wszystkich trzech przewozach, należy pobierać opłatę mytniczą według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) ct.;

d) od jednej osoby 3 (trzy) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i względem zniżenia tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 52.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do poboru myta na rzecz utrzymania drogi gminnej Nadwiślańskiej i drogi gminnej Litatyn-Kozowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta:

1. Na drodze gminnej Nadwiślańskiej Wydziałowi powiatowemu w Bochni, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytorium omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach, a to: w Krzykowie i Woli batorskiej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Na drodze gminnej Litatyn-Kozowa, Wydziałowi powiatowemu w Brzeżanach, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytorium omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 53.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Swicy w Wełdzirzu, tudzież od przewozów przez rzekę Dniestr w Bukawinie, Demidowie i Czartoryi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Wełdzirzu powiatu Dolińskiego od mostu na rzece Swicy w Wełdzirzu, podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.;

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2. Obszarowi dworskiemu w Bukawinie powiatu Bobreckiego, od przewozu przez rzekę Dniestr w Bukawinie;

3. Obszarowi dworskiemu w Demidowie powiatu Bobreckiego, od przewozu przez rzekę Dniestr w Demidowie;

4. Obszarowi dworskiemu w Czartoryi powiatu Bobreckiego, od przewozu przez rzekę Dniestr w Czartoryi.

Od każdego z tych trzech myt (pod poz. 2, 3 i 4) poszczególnionych, pobierać należy opłaty podług następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

c) od jednego źrebięcia do 2 lat 1 (jeden) ct.;
d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;
e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze 2 lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Członkowie gminy w Bukawinie wolni są od opłaty myta przewozowego, dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Art. III.

Członkowie gminy w Demidowie wolni są od opłaty myta przewozowego, dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Art. IV.

Członkowie gminy w Czartoryi wolni są od opłaty myta przewozowego, dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Art. V.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.
Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 54.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą

uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Wiśniowej, od mostu na rzece Krzyworzece.
2. Obszarowi dworskiemu w Kopkach, od przewozu przez rzekę San.
3. Obszarowi dworskiemu w Przecławiu, od przewozu przez rzekę Wisłokę.
4. Obszarowi dworskiemu w Baliczach, od przewozu przez rzekę Świcę.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Wiśniowej, powiatu Wielickiego, od mostu na rzece Krzyworzece w Wiśniowej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy z Wiśniowej, wolni są od opłaty myta mostowego, dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

2. Obszarowi dworskiemu w Kopkach, powiatu Niskiego, od przewozu przez rzekę San w Kopkach, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;
d) od każdej osoby, wyjąwszy woźnicy lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, żrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3. Obszarowi dworskiemu w Przecławiu powiatu Mieleckiego, od przewozu przez rzeke Wisłokę w Przecławiu, podług następującego wymiaru:

a) od jednej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

4. Obszarowi dworskiemu w Baliczach, powiatu Żydaczowskiego, od przewozu przez rzekę Świcę między Baliczami podróżnemi a podgórnemi, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, t. j. cieląt źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) ct.;

d) od jednej osoby pieszej 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Z c. k. Namiestnictwa.

Badeni w. r.

Nr. 55.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Borszczowie na drogach powiatowych Iwanków, Germakówka i Uście biskupie-Jezierzany;

2. Radzie powiatowej w Samborze, na drodze powiatowej Samborsko-Mościskiej.

3. Radzie powiatowej w Tarnowie, na drodze powiatowej Tuchowsko-Ryglicko-Jodłowskiej.

4. Radzie powiatowej w Stanisławowie, od mostu na rzece Bystrzycy pod Czerniejowem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. 1.

Radom powiatowym w Borszczowie, Samborze, Tarnowie i Stanisławowie, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Borszczowie, prawo do pobierania myta drogowego na dwóch drogach powiatowych, a mianowicie na drodze Iwanków-Germakówka i na drodze Uście biskupie-Jezierzany, przy dwóch zaporach.

2. Radzie powiatowej w Samborze, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Samborsko-Mościskiej, przy jednej zaporze.

Od każdego z tych dwóch myt, (pod poz. 1. i 2. poszczególnionych), pobierać należy opłaty podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu. od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3. Radzie powiatowej w Tarnowie, prawo do poboru myta przy drodze powiatowej Tuchowsko-Ryglicko-Jodłowskiej, w Ryglicach przy dwóch rogatkach mytniczych w ten jednakże sposób, że opłata przy jednej z nich uiszczona, przy drugiej powtórnie wymaganą nie będzie.

Myto pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od

koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu świń, lub cieląt, jak również od 10 owiec 1 (jeden) ct.

4. Radzie powiatowej w Stanisławowie, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Bystrzycy pod Czerniejowem, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt, oraz od 10 owiec 2 (dwa) ct

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o owolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 56.

O b w i e s z c z e n i e

c k. Namiestnictwa z dnia 26. Sierpnia 1893, l. 68.142.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. Sierpnia 1893, najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Husakowie, od mostów na rzece Sołotwinie;
2 Obszarowi dworskiemu w Lisowcach, od mostu na rzece Serecie;

3. Obszarowi dworskiemu w Podleszanach, od przewozu przez rzekę Wisłokę;

4. Obszarowi dworskiemu w Rzemieniu, od przewozu przez rzekę Wisłokę;

5. Gminie w Kamionce strumiłowej, od mostów na rzekach Bugu i Kamionce;

6. Obszarowi dworskiemu w Mętkowie, od przewozu przez rzekę Wisłę;

7. Obszarowi dworskiemu w Rogach, od mostu na rzece Lubatówce;

8. Obszarowi dworskiemu w Manastercu, od mostu na rzece Dniestrze

9. Obszarowi dworskiemu w Terszakowie, od mostu na rzece Dniestrze

10. Obszarowi dworskiemu w Mostach, od mostu na rzece Dniestrze;

11. Obszarowi dworskiemu w Sieniawie wspólnie z obszarem dworskim w Tryńczy, od przewozu przez rzekę San.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Husakowie powiatu Mościskiego, od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, przy dwóch zaporach mytniczych oddzielnie przy omyconych mostach ustawionych, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, (1) ct.;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec $1/2$ (pół) ct.

2. Obszarowi dworskiemu w Lisowcach, powiatu Zaleszczyckiego, od mostu na rzece Serecie;

3. Obszarowi dworskiemu w Podleszanach powiatu Mieleckiego, od przewozu przez rzekę Wisłokę;

4. Obszarowi dworskiemu w Rzemieniu powiatu Mieleckiego, od przewozu przez rzekę Wisłokę.

Przy każdem z tych trzech myt (pod poz. 2. 3. i 4. poszczególnionych), pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

1. Przy każdem wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.;

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń lub cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

5) Gminie w Kamionce strumiłowej powiatu Kamioneckiego, od mostu na rzece Bugu na przedmieściu Zabużu i oddzielnie od trzech mostów na rzece Kamionce, według następującego wymiaru:

1. Od mostu na rzece Bugu:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, $2\frac{1}{2}$ (dwa i pół) ct;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych $2\frac{1}{2}$ (dwa i pół) ct.;

c) za 5 sztuk świń lub cieląt, za 10 owiec 1 (jeden) ct.

2. Od trzech mostów na rzece Kamionce z tem zastrzeżeniem, że każdy przebywający wszystkie trzy mosty w jednej i tej samej jeździe, opłatę myta tylko raz ponosi.

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzegu 1 (jeden) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) za 5 sztuk świń lub cieląt, za 10 owiec 1 (jeden) ct.

Właściciele obszaru dworskiego w Kamionce i oficyaliści tegoż obszaru w myśl zawartej ugody, wolni są od opłaty myta.

6. Obszarowi dworskiemu w Mętkowie, powiatu Chrzanowskiego, prawo do pobierania myta przewozowego na rzece Wiśle pod Mętkowem, według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego, albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

7. Obszarowi dworskiemu w Rogach powiatu Krośnieńskiego, od mostu na rzece Lubatówce, pod warunkiem utrzymywania tego mostu, oraz 13 innych mostów i kanałów w obrębie gminy w Rogach istniejących, podług następującej taryfy:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoteż od koni, wołów, bujaków, krów i jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki pędzonej młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, oraz od każdej sztuki pędzonej młodego bydła tegoż rodzaju $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, wolne są od opłaty mytniczej.

8. Obszarowi dworskiemu w Monastercu powiatu Rudeńskiego, od mostu na rzece Dniestrze w Monasterzu.

9. Obszarowi dworskiemu w Terszakowie powiatu Rudeńskiego, od mostu na rzece Dniestrze w Terszakowie.

10. Obszarowi dworskiemu w Mostach powiatu Rudeńskiego, od mostu na rzece Dniestrze w Mostach.

Od każdego z tych trzech myt (pod poz. 8, 9, 10, poszczególnionych), pobierać należy opłaty podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.:

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.;

b) od pięciu świn albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct

Mieszkańcy gminy Terszakowa wolni są od opłaty myta mostowego, dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Mieszkańcy gminy w Mostach wolni są od opłaty myta mostowego, tamtejszemu obszarowi dworskiemu przysługującego.

11. Obszarowi dworskiemu w Sieniawie powiatu Jarosławskiego, wspólnie z obszarem dworskim w Tryńczy powiatu Łańcuckiego, od przewozu przez rzekę San, pod Sieniawą, według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę, lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego, lub zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do 2 lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze 2 lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. Sierpnia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 57.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 23. Sierpnia 1893, L. 42.705, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie Budzanów (pow. Trembowla) na pobór 80% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. ust. kraj., gminie Budzanów na pobór w r. 1893 dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 80% z tem zastrzeżeniem, że gminie nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 23. Sierpnia 1893.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 58.

Wskazówki

do przeprowadzania dezinfekcyi podczas epidemii cholery,

ułożone wskutek polecenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych przez najwyższą Radę zdrowia, aprobowane i dane do zastosowania się politycznym władzom krajowym reskryptem ministeryalnym z dnia 16. Sierpnia 1893, l. 491.

Przez „dezinfekcyę“ należy rozumieć ujęte w pewien systematyczny plan postępowanie celem zniszczenia zarazków chorobotwórczych.

Stosownie do tego powinny być **właściwe** środki **we właściwym czasie i miejscu** w sposób **celowi odpowiedni** zastosowane.

Jeżeli się tak postępuje, wówczas można nawet małymi środkami wiele uzyskać, podczas gdy przez szablonowe, bezmyślne i nierozważne postępowanie nawet przy rozrzutnem użyciu środków dezinfekcyjnych nie osiągnie się żadnego skutku, lub tylko bardzo nieznaczny.

Zarazek cholery jest mało odporny, ginie już przy ciepłocie 60° C. i traci swą żywotność przez wyschnięcie; posiadamy przeto szereg środków, które przy odpowiedniem użyciu niszczą z całą pewnością zarazek chorobowy.

I tak, znanem jest od dawna, że ogień niszczy zarazki chorobotwórcze.

Przedmioty zatem bez wartości, odchodami cholerycznemi powalane lub o zanieczyszczenie nimi podejrzane, należy spalić, uważając przy tem, aby ogień był tak wielki, by zniszczenie tych przedmiotów nastąpiło w jak najkrótszym czasie.

Dezinfekcya ta za pomocą przegrzanej pary wodnej o ciepłocie 100° C. może być dokonywaną jedynie we właściwych aparatach, których winno dostarczyć i utrzymywać w pogotowiu państwo i gminy.

Co do innych znanych środków dezinfekcyjnych trzeba celem ogólnego i powszechnego ich zastosowania uczynić odpowiedni wybór. Warunki, o które przy tem chodzi, są: pewność działania środków desinfekcyjnych, możność łatwego zaopatrzenia się w dostateczną ich ilość; nadto nie powinny one być przy używaniu dla zdrowia niebezpieczne, a cena ich winna być niską.

Chcąc zatem w czasie cholery przeprowadzić racyonalnie dezinfekcyę, należy mieć na oku następujące pytania:

Jakim środkiem należy dezinfekcyonować;

Co ma być poddane dezinfekcyi;

Kiedy ma być dezinfekcya wykonaną;

W jaki sposób należy prowadzić dezinfekcyę?

Co do punktu pierwszego, to wykluczyć należy wszelkie takie środki, których działalności nie wypróbowano jeszcze dostatecznie w nauce, lub które przy tych próbach okazały się nieskutecznymi.

Również nie należy wprowadzać do powszechnego użytku środków niebezpiecznych dla zdrowia, jak sublimat i żrące kwasy. Także należy stanowczo przestrzedz przed użyciem wszelkich przetworów dezinfekcyjnych, zachwalanych zazwyczaj publiczności w każdej epidemii i narzucanych jej śmiałemi pochwałami, jakkolwiek najmniejszej nie ma ku temu podstawy.

Na takie bezskuteczne środki wydaje się częstokroć bezpotrzebnie znaczne sumy pieniężne zamiast ich użyć na właściwą i skuteczną dezinfekcyę, a zastowaniem takich środków czyni się tylko pozorowi zadość.

Środki takie pochodzą albo z dawnych czasów, kiedy nie mieliśmy należytych wiadomości o istocie chorób zakaźnych, lub też bywają i obecnie fabrykowane i sprzedawane jedynie w chęci zysku.

Należy pamiętać, że rozmaite przetwory do ozonizowania i poprawiania składu powietrza służące, dalej wszelkie środki odwaniające, jak: ocet drzewny, zioła aromatyczne, pachnący węgiel, a nawet kadzenie za pomocą pary siarki i chloru, są przy zwalczaniu cholery zupełnie bezskuteczne.

Posypywanie pisoarów, wychodków, stajen i t. p. tak zwanem wapnem karbolowem jest bez znaczenia, gdyż doświadczenie stwierdziło, że środek ten używany zazwyczaj w wielkich ilościach a tem samem pociągający znaczne koszta, nie posiada wcale własności dezinfekcyonowania.

Dla utrzymania czystości zaś i usunięcia przykrej woni jest skuteczniejszem kilkakrotne spłukanie wodą.

Tak zwany surowy karbol jest po większej części niczem innem, tylko zwyczajną smołą, a zatem i jego działanie dezinfekcyjne jest małe.

Surowy kwas solny i siarkowy mogą być używane do dezinfekcyi tylko pod dozorem znawców.

Z pomiędzy środków dezinfekcyjnych istotnie działających, wolnych od niebezpieczeństwa przy użyciu a zatem ogólnie zastosować się dających, pozostają: wapno żrące, krystaliczny kwas karbolowy, lyzol a względnie kreolina wiedeńska i kreolina Pearsona. Wszystkie te środki, z wyjątkiem wapna żrącego nie są tanie. Zastosowanie ich jest wskutek tego ograniczone, zwłaszcza, że ceny tych przetworów przemysłu wzrastają w miarę większego popytu a nawet jest rzeczą możliwą, że produkcya ich nie będzie odpowiadała

zapotrzebowaniu. Trudno nawet ręczyć za jednostajny skład chemiczny tych przetworów.

Wapno natomiast znajduje się pod ręką w wielkich ilościach jest i będzie zawsze tanim środkiem dezinfekcyjnym, a wobec wielokrotnie stwierdzonej z naukową ścisłością jego skuteczności dezinfekcyjnej, zajmuje ono pierwsze miejsce wśród wszystkich obecnie znanych środków dezinfekcyjnych.

Wapno żrące w proszku daje się użyć do rozsypywania z lepszym skutkiem aniżeli wapno karbolowe.

Najskuteczniejszem jest ono w postaci mleka wapiennego, które przyrządza się w sposób następujący.

Grubo potłuczone kawałki palonego wapna zaprawia się wodą w ilości $^2/_3$ wagi wapna a po rozpadnięciu się tegoż rozrabia się na jednostajny proszek. Do 1go litra tego proszku dolewa się w dużej flaszce 4 litry wody; flaszkę należy szczelnie zakorkować i kilkakrotnie silnie zakłócić. W ten sposób otrzymany płyn jest jednym z najsilniej działających środków dezinfekcyjnych.

Pamiętać jednak należy, że **przed każdorazowem użyciem należy flaszkę dobrze wstrząsnąć a po użyciu szczelnie ją zamknąć. Mleko wapienne przechowane w otwartych naczyniach staje się wkrótce bezskutecznem.**

Kwasu karbolowego używa się do dezinfekcyi w roztworze, a mianowicie: 5 części krystalicznego kwasu karbolowego w 100 częściach wody; lyzolu używa się 2 części w 100 częściach wody a kreoliny 5 części w 100 częściach wody. Roztwór kreoliny należy przed użyciem również zakłócić.

Na pytanie drugie, t. j. co ma być podczas epidemii cholery dezinfekcyonowane, odpowiedź brzmi jak następuje:

Wszystki te przedmioty należy dezinfekcyonować, które bezpośrednio lub pośrednio zostały przez odchody choleryczne chorych zanieczyszczone lub są podejrzane o zanieczyszczenie, w przypuszczeniu, że skutku można się spodziewać.

Nagromadzony kał i inne nieczystości na gnojowiskach, w dołach kloacznych, beczkach i t. p., jeżeli dezinfekcya ma być skuteczną, muszą być **dokładnie zmięszane** ze środkami dezinfekcyjnymi, dodanymi **w dostatecznej ilości.**

Samo posypywanie, polewanie lub skrapianie nie odpowiada celowi. W pewnych szczególnie małych wypadkach może być jednorazowa dokładna dezinfekcya takich nagromadzonych nieczystości koniecznie wskazana i należycie uskuteczniona.

Ogólna i trwała dezinfekcya takich nieczystości jest jednak nie do wykonania.

Przedewszystkiem jako nieprowadzące do celu i bezużyteczne marnotrawstwo należy uważać wsypywanie środków dezinfekcyjnych do kanałów. Odróżnić jednak trzeba postępowanie, mające na celu usunięcie szkodliwych

i przykrych gazów z wychodków i kanałów przez dodanie pewnych ciał. Takie postępowanie, jakkolwiek nie jest dezinfekcyą, jednak może być częstokroć bardzo dobroczynnem, zwłaszcza gdy do spłukiwania brak jest wody.

Złudnem zatem jest przypuszczenie, jakobyśmy byli w stanie jakimikolwiek środkami zdezinfekcyonować wychodki począwszy od rury spadowej na dół aż do kloaki, a w szczególności sam kanał.

Natomiast musimy dążyć z całym naciskiem do uskutecznienia dezinfekcyi samych miejsc ustępowych, skoro właściwa pora nadejdzie, zwłaszcza, że ta dezinfekcya da się skutecznie przeprowadzić. Zachodzi przeto pytanie, kiedy jest właściwa pora do dezinfekcyonowania?

Jak długo w jakiej miejscowości nie stwierdzono wypadku zachorowania na cholerę, tak długo zbyteczne są wszelkie zarządzenia, mające na celu dezinfekcyę. Przedwczesne a zatem bezużyteczne używanie środków dezinfekcyjnych ma ten skutek, że braknie ich wtedy, gdy są najwięcej potrzebne. A więc **dopiero z chwilą stwierdzenia pierwszego przypadku choroby zachodzi potrzeba przeprowadzenia dezinfekcyi ogólnej.**

Od tej właśnie chwili winien być rozciągnięty ścisły nadzór nad publicznemi miejscami ustępowemi, a w danym razie należy przeprowadzić dokładną ich dezinfekcyę.

Wykonać należy dezinfekcyę natychmiast po dostrzeżonem zanieczyszczeniu.

Największą uwagę zwrócić należy na ekskrementa w zaułkach ulic i domów się znajdujące, celem natychmiastowego i dokładnego ich zdezinfekcyonowania.

Co do sposobu wreszcie, w jaki dezinfekcya ma być dokonywana, przedewszystkiem zaznaczyć wypada, że trzeba się do niej wziąć z całą energią i przeprowadzić z zupełną ścisłością. O ile szybkie i stanowcze postępowanie w tym względzie przynosi wielką korzyść, o tyle szkodliwem jest zwlekanie i brak stanowczości w działaniu. A już całkiem błędnem jest tu i tam istniejące mniemanie, jakoby dla celów dezinfekcyi było coś zrobionem przez postawienie w danem miejscu środka dezinfekcyjnego o silnej woni. Konieczną bezwzględnie jest rzeczą odchody choleryczne ze środkami odrażającymi obficie i dokładnie zmięszać, a nadto winien środek dezinfekcyjny przynajmniej przez pół godziny działać na przedmiot odrażany, zanim tenże zostanie usunięty.

W ten sposób należy postępować z wszelkiego rodzaju przedmiotami zanieczyszczonymi odchodami cholerycznymi. Przy takiej dezinfekcyi grubszej winno się używać przedewszystkiem mleka wapiennego, a to przy odchodach płynnych przynajmniej w ilości równej odchodom odrażać się mającym.

Tak więc pół litra kału cholerycznego wymaga dodania przynajmniej pół litra mleka wapiennego; roczczyny 5% kwasu karbolowego, 5% roczczynu kreoliny lub 2%go lyzolu dodaje się również w tejsamej ilości, jaką jest ilość odrażać się mających odchodów chorych.

Do zmywania przedmiotów, na których nie widać wprawdzie zanieczyszczeń płynnym lub gęstawym kałem, które jednak z natury rzeczy są podejrzane o zanieczyszczenie dejektami cholerycznymi, jak np. podłoga, ściany, sprzęty i inne przedmioty w używaniu będące, można posługiwać się 2%ym kwasem karbolowym lub takimże rozczynem kreoliny względnie 1%ym rozczynem lyzolu.

W publicznych miejscach ustępowych należy podczas epidemii cholery wszystkie zanieczyszczone miejsca polać mlekiem wapiennem lub innym z pomiędzy wymienionych środków w odpowiedniej ilości i w odpowiedniem zgęszczeniu, a po półgodzinnem dopiero działaniu można zebrany płyn wylać do muszli stolcowej, a gdzie jej nie ma, do rury spustowej wychodka; poczem ma być miejsce ustępowe obficie spłukane wodą, która może być użytą do następnego spłukania muszli stolcowej i rury spustowej.

W ten sam sposób należy postępować przy dezinfekcyonowaniu wychodków i klosetów w mieszkaniach prywatnych, jeżeli w nich zdarzył się przypadek cholery.

Bardzo ważną reczą jest baczyć nieustannie podczas epidemii cholery na możliwie dokładną dezinfekcyę odzieży zatrudnionych w kanałach.

W ogóle należy ograniczyć roboty w kanałach podczas panującej epidemii do najnaglejszych czynności a robotnikom surowo nakazać, by podczas swego zajęcia wstrzymali się od jedzenia, picia i palenia. Należy również zaopatrzyć ich w 1% rozczyn lyzolu z poleceniem, aby tym rozczynem obmywali kilkakrotnie ręce i twarz, bezwarunkowo zaś natychmiast po zawalaniu się cieczą kanałową. Bezzwłocznie po opuszczeniu kanału muszą robotnicy złożyć ubrania swoje w osobno przygotowanych i izolowanych budynkach, ręce i twarz mają obmyć starannie 1% lyzolem, zmyć następnie wodą i mydłem, i włożywszy dopiero inną osobno przechowaną odzież, mogą się stykać z innymi ludźmi.

Pod żadnym warunkiem nie należy robotników zajętych pracą w kanałach puszczać do domów w odzieży, której używali podczas swej pracy.

Do odrażania bielizny chorych na cholerę należy umieścić w salach chorych obszerne kubły, wypełnione 2% rozczynem kwasu karbolowego lub kreoliny, względnie 1% rozczynem lyzolu, do których wkłada się części bielizny i przynajmniej przez godzinę pozostawia się je tam zanurzone.

Pościel i odzież, której prać nie można, należy owinąć w płótno napojone kwasem karbolowym lub lyzolem i przenieść do najbliższego zakładu dezinfekcyjnego.

Obuwie należy zmyć 2% karbolem lub 1% lyzolem.

Z zawalaną podłogą i ścianami należy postąpić jak wyżej podano.

Osoby pielęgnujące chorych na cholerę, winny pamiętać, że zarażenie następuje tylko przez wprowadzenie zarazków do ust a ztąd do dalszych organów trawienia. Dla tego też powinny takie osoby każde zanieczyszczenie dejektami chorych natychmiast należycie dezinfekcyonować. W tym celu powinny też osoby pielęgnujące chorych, mieć wierzchnie ubranie płócienne, lub przynajmniej fartuch, które po zanieczyszczeniu dejektami mają być w ten sam sposób odrażane, jak bielizna chorych.

Osoby takie muszą w pokoju chorego wstrzymać się od jedzenia i picia, nie mogą opuszczać pokoju zanim nie zrzucą wierzchniego ubrania i nie umyją rąk i twarzy najpierw 1% lyzolem a następnie wodą i mydłem.

Osobom takim w ogóle jak najgoręcej zalecać należy częste zmywanie się rozczynami środków dezinfekcyjnych, jak również kąpiele. Skrapianie osób przybyłych z okolic zapowietrzonych płynami dezinfekcyjnymi jest bezużytecznem a nadto dla podróżnych przykrem.

Przeprowadzenie możliwie skutecznej dezinfekcyi wymaga obok wiedzy jeszcze wielkiej uwagi i wprawy; dla tego koniecznem jest przygotowanie i wyuczenie odpowiedniej liczby personalu do przeprowadzania dezinfekcyi.

W końcu zaleca się podczas epidemii każdemu jak największą czystość, zwłaszcza obmywanie rąk środkami dezinfekcyjnymi bezpośrednio przed jedzeniem.

Cel niniejszego pouczenia łatwo może być osiągnięty, jeśli każdy do tego się przyczyni, wszelkie przesądy odrzuci, bystrem okiem obejmie niebezpieczeństwo i w danej chwili przystąpi wspólnie z innymi z poświęceniem do rozsądnego i świadomego celu działania.
